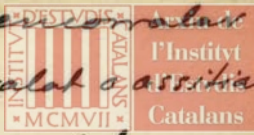

~~desacostumar~~

que entom acostumar des

desacostumar v. tr. ~~desacostumar~~
|| per cessar d'estar acostumat a
desacostar v. tr. Separar (des uss
que estaguer) que entom acostadar)

desacostumament m. Acció
de desacostumar o de desacos-
tumar-se

desacostumadament adv. D'una
manera desacostumada, insòlita

~~desacostumança f. Acció i efecte
de desacostumar o desacos-
tumar-se~~

desacostumar

desacostumar v. tr. fer perdre
un costum (a algi). L'hem de desacos-
tuar de llevar-se tan tard. | Bon. Difícil-
ment es desacostumava de fumar.
desacostumat -ada adj. fora
de costum, insòlit. És un cas molt
desacostumat. Una cosa desacostumada